

Епископ Методије служио Литургију у Мојковцу - прослављена храмовна слава

Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије служио је, на Сабор Пресвете Богородице, у понедељак 8. јануара 2024. године, Свету архијерејску литургију у Саборном храму Рождества Христовог у Мојковцу.

Саслуживали су: протојереј-ставрофор Дарко Пејић, протојереј Данило Дамјановић, протојереј Миајло Бацковић и архиђакон Јаков (Нинковић), уз молитвено учешће вјерног народа.

Празник Рођења Господа Исуса Христа и храмовну славу свим житељима Мојковца, а представницима Општине дан Општине Мојковац, честитао је Преосвећени Епископ Методије.

У Саборном храму Мојковца сабрала се духовна и свјетовна власт, славећи славу Божју, а слава Божја, навео је Владика, доноси мир на земљи и међу

људима добру вољу.

„Они који су се на данашњи дан прославили, преци наши који су по овим главицама око овог благословеног и древног града гинули и бранили златну слободу и вјеру својих предака од окупатора и непријатеља који су надирали, тиме жртвујући се за кућу и дом свој и за ближње своје и за браћу у одступници који су гледали да утекну испод мача непријатеља, и тиме славећи Бога у ове божићне дане, Бог је њих прославио и на крају, ипак, донио мир на ове просторе као плод њихове безрезервне љубави и жртве. Христос Богочовјек у почетку Матејевог јеванђеља, у Његовом родослову 14 генерација по три пута је Матеј наводио од Аврама до Давида, па од Давида до ропства вавилонског, од ропства вавилонског до Христа, све по 14 кољена из три пута, међу којима су, они који пажљиво читају тај родослов, и четири жене.

Не само што је неуобичајено да четири жене уђу у родослов гдје се све тим мушким главама побраја, него је необично и то што све четири жене, побројене у Христовом родослову, нису чак биле Јудејке, биле су нејудејке. То је један од наговјештаја и јасних знакова да Христос није дошао само због Јудеја и њиховог спасења као изабраног народа, него у њему је уткано ген и крв осталих народа, који нису само Јудеји чиме се пројављује Његово послање и улога да је Спаситељ цјелокупног свијета и цјелокупног рода људског. Кад је Пресвета Дјева, чији Сабор данас прослављамо, чула од архангела Гаврила кад јој се јавио, није је поздравио оним уобичајеним поздравом којим се Јудеји поздрављају: Мир ти! Односно: Шалом! Он је рекао: Радуј се! И то је један од наговјештаја онога шта почиње тог тренутка кад се он Њој јавио у историји рода људског“, бесједио је Његово преосвештенство.

Од толико муке и патње, грцања у злу овог свијета које се у њему ваља, и у том, по ријечима Владике Методија, неподношљивом бесмислу и тешкоћама, долази глас са Неба: Радуј се, јер ћеш родити Спаситеља свијета.

„Онај ангео који се Јосифу заручнику јавио рекао му је да му, као његов законити отац заручник Пресвете Дјеве, који Га је узео под своје окриље и заштиту као своје дијете, рекао му је да му надјене име, а то је право оца да даје име сину, Исус – односно Јешива, а то значи Јахве Бог који је Спаситељ. Неопалимој купини, на гори Синају, кад се први пут Господ јавио и открио Мојсију како је његово име, рекао је да се зове Јахве: Ја сам онај који јесам, дакле, знајте ја сам онај који постоји. После је кроз пророке рекао да је Његово име Емануил што значи: Господ је с нама. Не само што Господ јесте и што постоји, Он је при томе и с нама, а не неки далеки, недодирљиви и

недокучиви Бог.

У рођењу Христовом, не само што Он јесте и не само што је с нама, Он је и наш Спаситељ, у Његовом имену Исус је то садржано. Господ који је кренуо да се представља роду људском од неопалиме купине, неспаљиве до Исусовог рођења открио је пуноћу свог имена и онога што Он јесте и што представља за нас. Господ се родио, као што смо чули у Јеванђељу, у пећини, и у јаслама, није се родио у свили, кадифи, дворима и породицама са високим друштвеним, социјалним и економским статусом, неким династијама тог времена. Тиме је показао да ће донијети један сасвим нови систем вриједности, преокренути све оно што је дотадашњи систем вриједности био и логика овог свијета. Иако је рођен као маргинализован, непознат, као сиромашан јер није имао гдје главу да склони, него у пећини, у штали и јаслама се повити, а не у колијевци, Он је ипак био Онај без кога се не може и који ће да влада небом и земљом и чији други долазак, ако Бог да, чекамо када ће бити васкрсење свих од Адама до дана доласка Христовог. Ићи ћемо сви Њему у сусрет“, поручио је Епископ будимљанско-никшићки Методије.

На крају Литургије, одслужен је мали помен јунацима Мојковачке битке и сердару Јанку Вукотићу.

Поводом дана општине Мојковац, Епископ Методије је присуствовао свечаној сједници у дому културе у Мојковцу.

mitropolija.com